

Dankbaarheid

Het ontroert me elke keer als ik hoor dat mensen die door de parochie vooruitgeholpen zijn, bereid zijn om op hun beurt anderen te helpen. Het geeft me vertrouwen in mensen. Van de week kwam ik een man tegen van middelbare leeftijd. Deze zomer had hij het moeilijk zonder inkomen en zonder dak boven zijn hoofd. Nu gaat het beter met hem. Maandelijks ontvangt hij een uitkering. Hij vertelde me dat hij er goed van kan rondkomen. Soms komt hij een vrouw tegen die in Stiens woont. Zij heeft moeite om haar leven te leven. Af en toe geeft hij haar wat geld, zodat ze de bus kan betalen. Prachtig om te zien dat iemand naast een ander gaat staan die wel wat steun kan gebruiken. Goedheid verspreidt zich, vermeerdert zich.



Regelmatig zie ik een man uit Eritrea. Hij spreekt goed Nederlands en vloeiend Arabisch. Zelf heeft hij een goed bestaan gevonden in Leeuwarden voor hemzelf, zijn vrouw en twee jonge kinderen. Voor een vluchteling uit Egypte vertaalt hij, want deze man spreekt geen Nederlands en gebrekkig Engels en Italiaans. Hij gaat mee naar bezoeken van huisarts en specialist en naar gesprekken met vluchtelingenwerk. Zo wordt hij een steun en toeverlaat voor een ander. Voor de koptische christen uit Egypte bid ik en in het Italiaans praten we over geloof en heiligen. Hij is dankbaar voor de vertaalhulp van de man uit Eritrea en hij is blij met de contacten met mij. Als dank gaf hij me vanmorgen een prachtig kruisje.



Zo ervaar ik in deze Adventsperiode dat het licht van Christus zich verspreidt in onze wereld. Mensen zijn lichtpuntjes voor elkaar. Het is een uitnodiging aan mij, aan ons allen om een lichtpuntje te zijn voor een ander. Iets doen voor een ander, tijd nemen voor elkaar bereidt ons voor op het grote feest van Kerstmis als de bron van alle Licht, God zelf, Immanuel, God-met-ons geboren wordt. In mensen, in daden van goedheid wordt een klein vlammetje een vuur van hoop en warmte.

*Pastor Lysbeth Minnema
11 december 2018*